

Posudek oponenta rigorózní práce

Vysoká škola: Univerzita Palackého v Olomouci

Fakulta: právnická

Katedra: správního práva a správní vědy

Název rigorózní práce: Správní dozor a správní trestání v oblasti provozu na pozemních komunikacích

Autor rigorózní práce: Mgr. Robert Hamous

Předložená práce je přepracovanou verzí rigorózní práce, kterou Mgr. Robert Hamous odevzdal na jaře roku 2013.

Kandidát si pro rigorózní práci zvolil téma, jehož některé aspekty jsou aktuální a jehož podrobná znalost může být velmi přínosná pro působení v profesní praxi. Výběr tématu tak lze považovat za vhodný. V úvodu si autor téma zužuje tak, že se bude věnovat pouze správnímu dozoru a správnímu trestání vykonávané Policií ČR a obecní policií.

V úvodu autor vysvětluje důvod pro volbu tématu, uvádí některá fakta o provozu na pozemních komunikacích a stručně představuje předpokládanou strukturu práce. Cílem práce má být popis a analýza procesu správního dozoru a správního trestání a účinné právní úpravy; načerpané poznatky autor hodlá doplnit vlastními úvahami *de lege ferenda* (s. 6 RP). Formulace hypotéz chybí, a úvod tak příliš neplní metodologicko-koncepční funkci úvodu kvalifikační práce, nýbrž spíše otevírá téma.

Práce je rozdělena na dvě hlavní kapitoly, a to správní dozor a správní trestání. Každá kapitola obsahuje i podkapitoly, nicméně se domnívám, že by práce mohla být i více vnitřně členěná, aby byl myšlenkový postup autora zřetelnější.

V obou kapitolách autor nejprve uvádí vymezení ústředních pojmů a uvádí prameny právní úpravy; následně se podrobněji zabývá vybranými dílčími aspekty. V druhé kapitole „Správní trestání“ se věnuje pouze procesněprávním aspektům – popisuje správní řízení o přestupcích, včetně tzv. zkrácených forem přestupkového řízení.

Co se pramenů týká, autor čerpal z odborné literatury (monografií i odborných článků) a použil i jiné zdroje (např. vnitřní předpisy, ty však v přehledu použitých zdrojů zařazuje pod „právní předpisy“). Autor pracuje s judikaturou, především judikaturou Nejvyššího správního soudu, která je s ohledem na téma velmi bohatá. Judikaturu do kontextu jednotlivých dílčích témat většinou vhodně zpracovává. Odkazy na zahraniční literaturu jsou spíše účelové (zahraniční zdroje u rigorózních prací vyžaduje směrnice děkanky PF UP č. 2/2010).

Pokud jde o poznámkový aparát, lze konstatovat, že na použité zdroje autor odkazuje korektně. V některých případech si však autor přímými citacemi usnadňuje práci, neboť je používá i tam, kde citovaný zdroj uvádí obecně známé skutečnosti nebo parafrázuje znění zákonného ustanovení (např. s. 13, odkazy č. 14 a 15, s. 14, odkaz 17) nebo v jiných případech chybí autorův komentář citovaných výroků (např. s. 23 RP).

Práce je sepsána převážně popisnou metodou, v mnoha pasážích má výrazně technický charakter (např. když autor popisuje automatické systémy měření rychlosti, způsoby vyšetření, zda řidič požil alkohol či jinou návykovou látku, s. 20-21, s. 29-31 RP).

Hypotézám chybějícím v úvodu odpovídají i obecné formulace v závěru. V průběhu práce však autor dílčí závěry formuluje a uvádí k nim i určitou argumentaci. Autor dospívá k závěru, že právní úprava je zaměřena spíše „prosankčně“ a zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích je spíše až sekundárním cílem. V rámci svých dílčích závěrů a návrhů de lege ferenda autor např. navrhuje, aby řidiči byli průběžně informováni o počtu bodů a měli trvalý přístup řidiče k údajům o výši jeho bodového konta, aby systém působil více preventivně. V souvislosti s použitím stálých automatických technických systémů měření rychlosti obecní policie vyjadřuje autor návrh, že by bylo vhodné úsek, na němž probíhá měření rychlosti, označit dopravní značkou, a dále dospívá k závěru, že systém musí být nastaven tak, aby nezabíral interiér (posádku) vozidla, protože jinak jde o porušení práva na ochranu soukromí.

Práce je sepsána srozumitelně, stylistické chyby či formulační nepřesnosti nejsou časté a práce obsahuje omluvitelné množství gramatických chyb a překlepů.

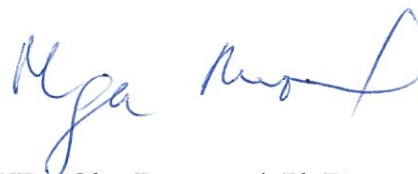
Konkrétní připomínky k obsahu a náměty na diskusi při ústní obhajobě:

- Autor polemizuje o spravedlivosti koncepce, kdy v některých případech nastupuje odpovědnost provozovatele vozidla za správní delikt podle § 125f zákona o silničním provozu namísto pachatele přestupku mj. z důvodu, že není naplněn znak společenské škodlivosti (s. 11 RP). Navrhuji, aby se autor k otázce materiálního znaku skutkové podstaty správních deliktů podrobněji vyjádřil a vysvětlil uvedený dílčí závěr.
- Autor rovněž dospívá k závěru, že koncepce objektivní odpovědnosti podle § 125f zákona o silničním provozu je „*neúměrným přenesením výkonu výseku veřejné správy na provozovatele vozidel*“ (s. 11 RP). Navrhuji, aby tento svůj názor autor objasnil.
- Autor zmiňuje, že 75 procent přestupků zachycených automatickými systémy zůstává bez uložené sankce, protože se nepovede dohledat řidiče, který přestupek spáchal (s. 63 RP). Změnila na této skutečnosti něco praxe související se zakotvením správního deliktu provozovatele vozidla podle § 125f zákona o silničním provozu?
- Autor dospívá k závěru, že jsou nedůvodné rozdíly v právní úpravě přestupkového řízení a řízení o správních deliktech ve vztahu k zákazu novot v odvolacím řízení (s. 77 a s. 81 RP). Odkazuje při tom na rozhodnutí NSS čj. 1 As 96/2008. S ohledem na argumentaci Nejvyššího správního soudu, na základě níž ke svému závěru při výkladu ustanovení přestupkového zákona dospěl, neměla by se příslušná ustanovení správního řádu pro řízení o správních deliktech vykládat obdobně?

- O problematice získávání důkazů prostřednictvím automatických systémů a zařízení autor pojednává především v kapitole „Správní dozor...“. Jaký je vztah správního dozoru k „přípravnému řízení“ (s. 68 RP) a dokazování ve správním řízení?

Předloženou rigorózní práci Mgr. Romana Hamouse **doporučuji k obhajobě**.

V Olomouci dně 11. 8. 2014.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Olga Pouperová', with a stylized, flowing script.

JUDr. Olga Pouperová, Ph.D.